

ταξὺ ὄλων τῶν κωδίκων γενικῶς, διαφορὰς Μ καὶ Α, κοινὰ σημεῖα συγγενείας ΑΤΜ, διαφορὰς Μ καὶ Τ, ἀποκλειστικὰς συμφωνίας Α καὶ Τ, διαφορὰς μεταξὺ Α καὶ ΤΜ, προσθήκας εἰς τὸ κείμενον ἢ τὸ περιθώριον τοῦ Α μετὰ δειγμάτων πανομοιοτύπου γραφῆς, διαφορὰς εἰς τὰ σχόλια τῶν Α καὶ Τ, παρεκκλίσεις τοῦ Τ ἀπὸ τὴν παράδοσιν τοῦ ὑπαρχετύπου, διορθώσεις τοῦ Τ, δείγματα καλυτέρας γραφῆς τοῦ Τ ἔναντι τοῦ Α καὶ δείγματα παροραμάτων καὶ διορθωτέων εἰς τὰ κριτικὰ ὑπομνήματα τῶν ἐκδόσεων Burnet καὶ Chambry.

Εἰς τὴν δευτέραν ἐργασίαν τοῦ ὁ συγγραφεὺς προτείνει ἐπὶ τῇ βάσει εὐφυοῦς εἰκασίας καὶ συναφῶν παραδειγμάτων τὴν διόρθωσιν τῆς λέξεως οὐρανοῦ (χφφ. FL) ἢ οὐρανὸν (χφφ. AM) εἰς ὄρανοῦ κατὰ ἠθελημένην ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος παρετυμολογίαν τοῦ ὄρατοῦ, λέξιν οὕτω ὀρθῶς ἀναγραφομένην εἰς τὸ χφ. W.

Εἶναι λίαν εὐχάριστον ὅτι ὑπάρχουν καὶ νέοι φιλόλογοι εἰς τὸν τόπον μας, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἱκανὴν προπαρασκευὴν νὰ συμβάλουν εἰς κριτικὴν ἔκδοσιν κειμένων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

* *

ΗΛΙΑ Σ. ΠΑΠΑΔΑ: Λογοτεχνικὰ καὶ μεταφράσεις, α' Αἰσχύλου Ἰκέτιδες, Ἀθῆναι 1970. β' Σοφοκλέους Τραχίνια, Ἀθῆναι 1970. γ' Εὐριπίδου Βάκχαι, Ἀθῆναι 1970. Ἡρακλεΐδα, Ἀθῆναι 1970. Ἰππόλυτος, Ἀθῆναι 1970. Τρωάδες, Ἀθῆναι 1970.

Ὁ φιλόπonos καὶ ἀκάματος συγγραφεὺς ἔχει ἐπιδοθῆ ἀπὸ εἰκοσαετίας ἤδη εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μελέτην τῶν ἀρχαίων δραματικῶν ἐν τῇ συναίσθησει ὅτι οἱ ποιηταὶ οὗτοι εἶναι οἱ διδάσκαλοι τῶν ἐνηλίκων, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ φέρουν εἰς συναίσθησιν καὶ τοὺς κακῶς σπεπτομένους καὶ κακῶς ἐνεργοῦντας ἐκ τῶν πολιτῶν πρβλ. (Ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χῶρει . . . καὶ παίδευε τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ γὰρ εἰσι). Ἐκ τῆς μακροχρονίου ἐνασχολήσεώς του μὲ τὰ θέματα τῶν τραγικῶν ὁ συγγραφεὺς ἔχει ἀναχθῆ πλέον εἰς στενοτάτην οἰκειότητα μὲ τὰς τραγωδίας, ἐκ τῶν ὁποίων κατ' ἔτος ἐκδίδει ἀριθμὸν τινα. Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐπλούτισε τὴν βιβλιογραφίαν μας μὲ τὰς λογοτεχνικὰς μεταφράσεις ἕξ τραγωδιῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν γραφίδα καὶ τῶν τριῶν μεγάλων τραγικῶν μας. Διὰ τὴν εὐστοχίαν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀποδόσεως τῶν μεταφραζομένων ἔργων, συνοδευομένων πάντοτε ἀπὸ συνοπτικοὺς κατατοπιστικὸς προλόγους ἔχομεν γράψει ἐπανελημμένως καὶ ἔχομεν τονίσει μὲ πόσῃν ἀκρίβειαν καὶ καλαισθησίαν ὁ Παπαδάς ἀποδίδει πάντοτε τὰ νοήματα τῶν μεγάλων τούτων διδασκάλων τῆς ἀνθρωπότητος. Διὰ τοῦ ἔργου του, συνεχοῦς καὶ συστηματικοῦ, ὁ συγγραφεὺς συμβάλλει τὰ μέγιστα νὰ γίνουσι κτῆμα εὐρέων στρωμάτων τοῦ λαοῦ τὰ ἔργα τῆς προγονικῆς μας σοφίας.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ